

Sdružení osvobozených politických vězňů a pozůstalých

ve spolupráci s

International Sachsenhausen Komitee a

Technickou univerzitou v Liberci

První mezinárodní odborná konference

17. listopad 1939

historický odkaz, budoucnosti

Moorsoldaten

Anděle strážní

Betlémská kaple

**Betlémské náměstí 4, Praha 1 - Staré Město
dne 15. listopadu 2024**

**Sbor Bohemia Chór
a
studenti Technické univerzity v Liberci**

Diriguje Kateřiny Fišerové

klavírní doprovod Mgr. Jiřího Rozkovce

Sbormistr MgrA. Jana Konvalinková

BOHEMIA CHÓR FP TUL

Studentský pěvecký sbor Bohemia Chór/The Bohemian Choir sdružuje studenty a studentky napříč obory Fakulty přírodovědně-humanitní a pedagogické Technické univerzity v Liberci.

Kromě pravidelných koncertů jsou výraznou součástí uměleckého působení sboru i komponované pořady, propojující mluvené slovo – příběhy paměti národa – se sborovým zpěvem.

Příběhy, předávané dalším generacím, představují důležité a silné momenty osobní i národní historie a připomínají pevné postoje statečných lidí, kteří se postavili za humanitu, morálku, pravdu a čest našeho národa i naší země. Propojením mluvených příběhů s hudebním prvkem dochází k naplňování prožitkového vzdělávání, které spojuje poznání s emoční rovinou i celistvostí člověka. Získaly v minulých letech hlubokou a niternou odezvu všude, kde byly prezentovány.

Temné časy krásných míst – Dark Times in Beautiful Places (2018) představily silné příběhy z rodin studentů z doby totality let 1948 – 1989, Vlaky naději Sira Nicholase Wintona – I 'll take that one (2019) pak osudy „Wintonových dětí“, pořad „Když promlouvá kraj našich domovů – When the Motherland Calls“ (2022 -2023) poukázal na nelehké osudy míst našich severních hranic zmítaných válečnými událostmi let 1939 - 1948, komponovaný pořad K počtě Jana Amose Komenského (2020 – 2022) spojil části Labyrintu světa a ráje srdce s hudbou. Rok 2023 byl věnován pedagogicko - uměleckému projektu k počtě rodu Harrachů. Poslední projekt Virtute et Valor (2024) představil příběhy statečných a odvážných zástupců šlechtických rodů naší země a jejich nelehké osudy perzekuce a věznění v době nacistické a komunistické totality v letech 1939–1989.

Projekty dramaturgicky připravili a nastudovali studenti a studentky FP TUL pod vedením MgA. Jany Konvalinkové, Ph.D. z Katedry primárního vzdělávání a Mgr. Christophera Muffetta M.A., PGCE z Katedry anglického jazyka.

Pěvecký sbor důstojně reprezentuje naši zemi i Alma Mater, Technickou univerzitu v Liberci a má stálou podporu od vedení univerzity s rektorem doc. RNDr. Miroslavem Brzezínou, CSc. a vedení fakulty pedagogické a katedry s doc. PaedDr. Alešem Suchomelem Ph.D., doc. PhDr. Danou Kasperovou Ph.D., Mgr. Zénó Verníkem Ph.D. i prof. PhDr. Tomášem Kasperem Ph.D.

za záštitu děkujeme

**Univerzita
Karlova**

**TECHNICKÁ
UNIVERZITA
V LIBERCI**

**Církev československá
husitská**

Prof. MUDr. Milena Králíčková, Ph.D.

rektorka University Karlovy, Praha

doc. RNDr. Vojtěch Petráček, CSc.

rektor ČVUT

Prof. JUDr. Václav Pavlíček, CSc., předseda správní rady

Nadace „Nadání Josefa, Marie a Zdenky Hlávkových“

ThDr. Tomáš Butta, Th.D.

patriarcha Církve československé husitské

za finanční podporu děkujeme

našim sponzorům, podporovatelům a mnoha dalším nejmenovaným pomocníkům

AVAL

Valašské Meziříčí

DIAMANT

Valašské Meziříčí

**DS DESIGN
SERVIS**

AM3-Habitat, spol. s r. o.
Valašské Meziříčí

FREKOMOS

Valašské Meziříčí

SUOT

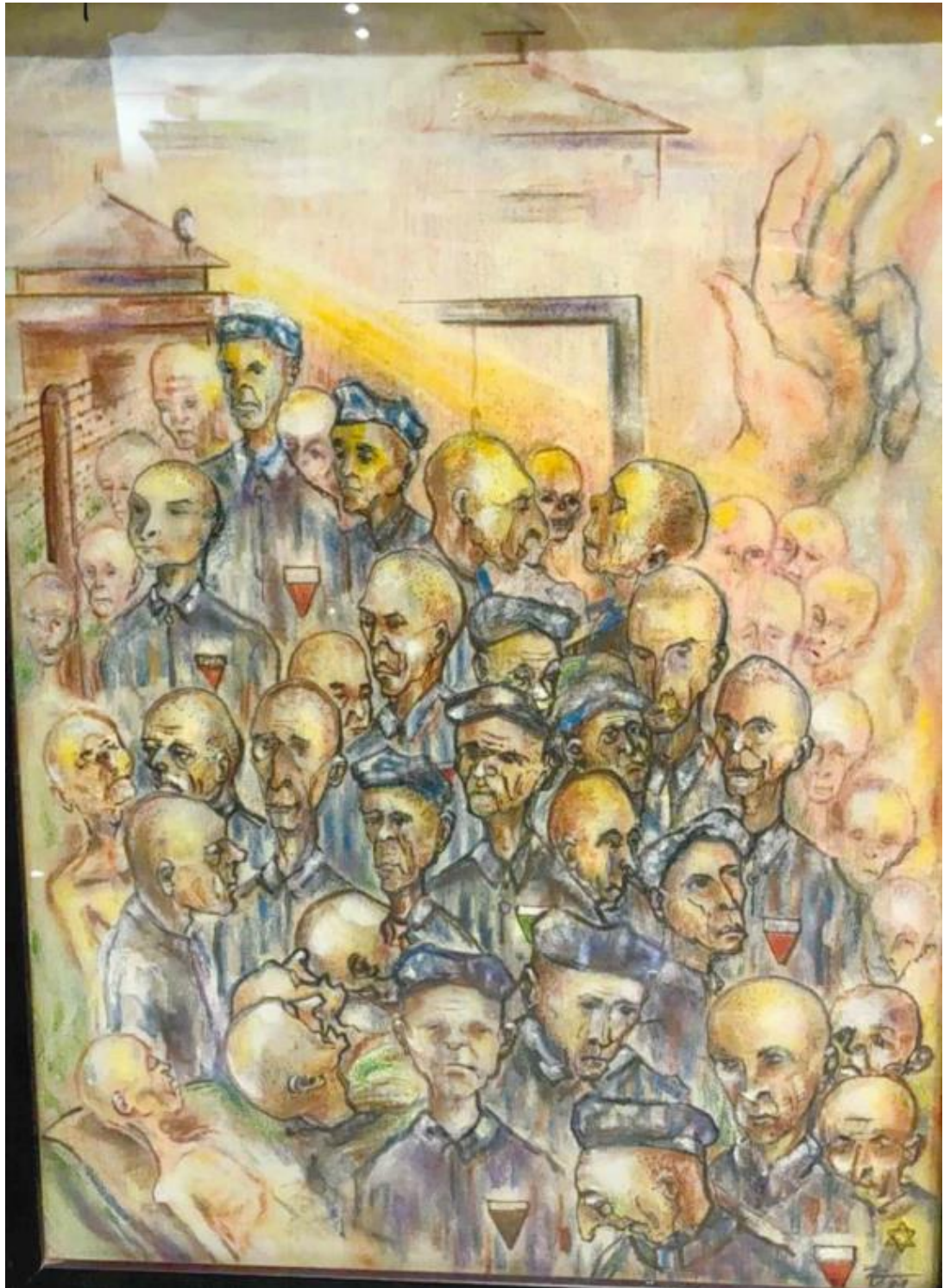
Valašské Meziříčí

*Memoriál
Jana Šrubaře*

Marcela a Miroslav Kalibovi, Lidice, Kamila a Daniel Hruškovi, Valašské Meziříčí

manželé Čihalovi z Polic u Valašského Meziříčí

Michaela Martinková PhD, prof. PhDr Jaroslav Macháček, UP Olomouc

Moorsoldaten

refrén zazpívejte s námi

Wohin auch das Auge blicket.
Moor und Heide nur ringsum.
Vogelsang uns nicht erquicket.
Eichen stehen kahl und krumm.

*Wir sind die Moorsoldaten und ziehen mit dem Spaten ins Moor.
Wir sind die Moorsoldaten und ziehen mit dem Spaten ins Moor.*

Hier in dieser öden Heide
ist das Lager aufgebaut,
wo wir fern von jeder Freude
hinter Stacheldraht verstaubt.

Wir sind die Moorsoldaten

Morgens ziehen die Kolonnen
in das Moor zur Arbeit hin.
Graben bei dem Brand der Sonne,
doch zur Heimat steht der Sinn.

Wir sind die Moorsoldaten

Auf und nieder geh'n die Posten,
keiner, keiner kann hindurch.
Flucht wird nur das Leben kosten,
vierfach ist umzäunt die Burg.

Wir sind die Moorsoldaten

Doch für uns gibt es kein Klagen,
ewig kann nicht Winter sein,
einmal werden froh wir sagen:
Heimat du bist wieder mein.

Wir sind die Moorsoldaten

Vojáci z bažin

/ Moorsoldaten /

Kam dohlédnout oko stačí, jen pustá pláň širých blat,
neuslyšíš tu zpěv ptačí, jen pustinou vítr vát.

*My z bažin jsme vojáci, co s rýčem jdou na práci k blatům.
My z bažin jsme vojáci, co s rýčem jdou na práci k blatům.*

V bažinaté pusté zemi stojí lágru stavení,
za ostnatým drátem jsme my vši radosti vzdálení.

My z bažin jsme vojáci...

Ráno vězni vlečou káru, rýče na svých ramenou,
přes den kopat v slunce žáru, na domov si vzpomenou.

My z bažin jsme vojáci...

Stráže si to kolem šinou, nepustí tě na krok dál,
plot nabitý elektřinou, útěk by tě život stál.

My z bažin jsme vojáci...

Místo nářků ústa semkneme, nepotrvá věčně tma,
přijde den, kdy šťastni řekneme: Moje vlast je opět má!

My z bažin jsme vojáci...

Pak nepůjdou vojáci už s rýčem dělat práci k blatům.

Andělé strážní

At' mí andělé strážní,
já věřím, že je mám,
střeží každý krok můj,
který já udělám.

*Ač nevím, kudy půjdu, já vím, odkud přicházím.
At' mí andělé strážní mě vedou za štěstím.*

At' Dobro v mém srdci,
já věřím, že ho znám,
vede každý krok můj,
který já udělám.

*Ač nevím, kudy půjdu, já vím, odkud přicházím.
At' mí andělé strážní mě vedou za štěstím.*

At' Láska v mém srdci,
já věřím, že ji mám,
vede každý krok můj,
který já udělám.

*Ač nevím, kudy půjdu, já vím, odkud přicházím.
At' mí andělé strážní mě vedou za štěstím.*

At' mí andělé strážní,
já věřím, že je mám,
střeží každý krok můj,
který já udělám.

*Ač nevím, kudy půjdu, já vím, odkud přicházím.
At' mí andělé strážní mě vedou za štěstím.*

hudba:	Jana Konvalinková
text:	Miroslava Mašková

